

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205599
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320205599.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. U., W. H. XX.X.XXXX, M. F.: Č. XX, V., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, so sídlom: Krátka 1, Senec, dieťa rodičov: matka - A. Q., W. H. XX.X.XXXX, M. F.: Č. XX, V. a otca - Y. U., W. X.X.XXXX, M. F.: Ľ. XX, F.Á., právne zastúpený Zahradnikova.SK s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 50 187 309, o návrhoch otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č. k. 38P/90/2020 - 20, zo dňa 13.5.2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 38P/90/2020 - 20, zo dňa 13.5.2020 potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj súd prvej inštancie) uznesením č.k. 38P/90/2020 - 20, zo dňa 13.5.2020 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu prvej inštancie dňa 29.4.2020. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.
2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že otec podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal o uloženie povinnosti matke zdržať sa presťahovania ich syna maloletého F. W. XX.X.XXXX mimo obec Bernolákovo, ktorá je bydliskom maloletého, bez súhlasu otca. Alternatívne v prípade, že matka po podaní návrhu a pred rozhodnutím súdu o tomto návrhu, maloletého bez súhlasu otca presťahuje, sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým matke uloží povinnosť vrátiť maloletého do miesta jeho bydliska, ktorým je obec Bernolákovo a zdržať sa ďalšieho konania smerujúceho k jeho presťahovaniu. V prípade, že by súd prvej inštancie rozhodol o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 9.4.2020, ktorým žiadal maloletého zveriť do svojej starostlivosti a nevyhoveli mu, otec navrhol, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým dočasne zverí maloletého do osobnej starostlivosti otca a uloží matke povinnosť odovzdať maloletého a ponechať maloletého v osobnej starostlivosti otca.
3. Otec skutkovo návrhy odôvodnil tým, že s matkou maloletého nie sú manželia, bydlisko maloletého určené dohodou rodičov je v Bernolákove, kde býva otec, matka i maloletý, pričom mal za to, že matka sa plánuje odsťahovať zo spoločnej domácnosti a vziať so sebou i maloletého. Pôvodne sa matka chcela presťahovať do Bratislavy, avšak aktuálne sa rozhodla, že odchádza s maloletým do Košíc, o čom sa vyjadrila aj pred pracovníčkou ÚPSVaR. Otec uviedol, že v Bernolákove má maloletý prirodzené rodinné a sociálne prostredie, má tu vytvorené všetky podmienky. Poukázal na to, že bydlisko maloletého je možné považovať za podstatnú vec, o ktorej sa majú rodičia dohodnúť. Ak sa rodičia nedohodnú, rozhodne v danej veci na návrh súd. Nakoľko hrozí bezprostredné nebezpečenstvo, že matka premiestni

maloletého z miesta jeho bydliska do vzdialenosti 400 km napriek otcovmu nesúhlasu, pričom otcov súhlas nebol nahradený súdnym rozhodnutím, je nevyhnutné, aby súd prvej inštancie matke uložil povinnosť, aby sa zdržala takéhoto konania. Otec ďalej uviedol, že maloletý má materskú škôlku v Ivanke pri Dunaji a na inej škôlke sa rodičia nedohodli. Je toho názoru, že v záujme maloletého je, aby pokračoval v plynulej dochádzke do škôlky, kde má vytvorené väzby a je spokojný, čo by presťahovanie matky s maloletým znemožnilo a narušilo by jeho stabilné zázemie, ktoré tu má vytvorené. Otec má za to, že presťahovanie maloletého do Košíc by otca zároveň vylúčilo zo starostlivosti o maloletého a podstatne sťažilo kontakt s maloletým, ktorý je na otca citovo naviazaný. Narušenie vzťahu otca a maloletého svojvoľným konaním matky je v rozpore so záujmom maloletého na udržaní takéhoto vzťahu. Podaním zo dňa 4.5.2020 otec oznámil, že matka s maloletým odišli do Košíc, kde plánuje zostať natrvalo. Bezprostredne po odchode matky zo spoločnej domácnosti sa s ňou otec snažil dohodnúť na tom, aby mohol byť s maloletým, pričom matka poskytla otcovi informáciu, že môže byť so synom cez víkend 9.-10.5.2020. V nedeľu matka otcovi umožnila byť s maloletým na záhrade a v jej prítomnosti. Otec uviedol, že maloletý mu viackrát opakovane povedal, že nemôže ísť s ním na výlet, ale že chce ísť domov. Pri rozlúčke sa maloletý rozplakal: „že chce ísť domov, že chce byť s otcom, že on tam nechce byť a chce ísť domov.“

4. Z obsahu pripojených súdnych spisov vo veci maloletého súd prvej inštancie zistil, že na súde prebieha pod spisovou značkou 39P/50/2020 konanie vedené o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktoré bolo uznesením zo dňa 31.3.2020 sp. zn. 39P/50/2020 spojené na spoločné spolu s konaním o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. V rámci chronológie rozhodnutí vo veci maloletého súd prvej inštancie ďalej uviedol, že uznesením zo dňa 15.4.2020 č.k. 39P/77/2020-12 zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd maloletého dočasne, do právoplatného skončenia konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, vedeného Okresným súdom Bratislava III pod sp.zn. 39P/50/2020, zverí do otcovej osobnej starostlivosti a matke uloží povinnosť odovzdať maloletého do starostlivosti otca a ponechať ho v jeho starostlivosti, nakoľko matka otca informovala, že sa odsťahuje zo spoločnej domácnosti k 1.5.2020 a pôjde bývať do Bratislavy. Rovnako súd prvej inštancie uznesením zo dňa 31.3.2020 č.k. 39P/73/2020-20 zamietol aj návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti a povinností a uloženia otcovi povinnosti výživného na maloletého vo výške 150,- eur mesačne, dočasne do právoplatného skončenia konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv.

5. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na správu z prešetrenia pomerov Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny - opatrovníkom maloletého zo dňa 6.5.2020. Opatrovník maloletého vykonal návštevu v domácnosti rodičov na adrese v Bernolákove dňa 5.5.2020, pričom v čase šetrenia boli prítomní obaja rodičia a maloletý. Rodičia pri rozhovore uviedli, že pred rokom mali partnerskú krízu. Matka v marci 2019 opustila spoločnú domácnosť a nasťahovala sa do firemného bytu v Chorvátskom Grobe. V júli 2019 rodičia obnovili spolužitie. V čase odľuky sa rodičia dohodli, že starostlivosť o maloletého budú zabezpečovať formou striedavej osobnej starostlivosti, ktorá prebiehala v týždňových intervaloch, krátky a dlhý týždeň. Počas krízy riešili rodičia problémy návštevou psychológov. Napriek tomu, že sa pokúsili o obnovenie spolužitia, v konečnom dôsledku vznikali konflikty a odcudzili sa. Matka uviedla, že maloletý bol v období počas striedavej osobnej starostlivosti plačlivý. Opakovane na to upozorňovali rodičov učiteľky zo zariadenia, ktoré maloletý navštevoval. Matka uviedla, že nemá záujem zotrvať v partnerskom vzťahu s otcom maloletého, a že sa spolu s maloletým odsťahuje k rodičom do Košíc. Otcovi umožní kontakt s maloletým, nechce mu brániť v styku. Otec uviedol, že nesúhlasí s tým, aby matka maloletého presťahovala do Košíc, čím sa narušia ich vzťahové väzby, maloletý je na otca naviazaný, sprevádzal ho do a zo zariadenia a každý večer ho uspáva. Maloletý, keď sa v noci zobudí, kričí na „tatina“. Spáva s ním v manželskej posteli v spálni. O maloletého sa vie plnohodnotne postarať. V Zálesí bývajú rodičia otca, ktorí by taktiež stratili kontakt s vnukom. Obaja rodičia sa podieľajú na starostlivosti o dieťa ako emočne, finančne, tak aj osobnou starostlivosťou. Matka má predĺžený rodičovský príspevok zo zdravotných dôvodov maloletého. V rámci šetrenia bolo opatrovníkom zaregistrované, že v rodine vládne napätá atmosféra a medzi rodičmi dochádza k verbálnym konfliktom aj v prítomnosti dieťaťa. Matka má s maloletým vytvorený pekný vzťah, rovnako medzi otcom a maloletým je vytvorené silné citové puto. Bolo však evidentné, že maloletý je svedkom verbálnych konfliktov rodičov. Dňa 4.5.2020 sa k opatrovníkovi maloletého dostavil otec a uviedol, že matka sa aj s maloletým presťahovali do Košíc aj bez jeho súhlasu. Opakovane otec matku kontaktoval a snažil sa dohodnúť na styku s maloletým. Matka mu navrhla styk v sobotu dňa 9.5.2020. Dňa 6.5.2020

opatrovník kontaktoval matku vo veci styku otca s maloletým. Uviedla, že v styku otcovi nebráni a dohodli sa, že otec príde do Košíc počas víkendu a matka mu styk s maloletým umožní.

6. Z dôvodu absencie preukázania potreby bezodkladnej úpravy pomerov, keď z oznámenia otca i správy opatrovníka maloletého vyplynulo, že matka sa s maloletým presťahovali do Košíc dňa 4.5.2020, súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti matke zdržať sa presťahovania maloletého mimo obec Bernolákovo bez súhlasu otca, zamietol. Rovnako súd prvej inštancie zamietol aj návrhy otca maloletého, aby neodkladným opatrením uložil povinnosť vrátiť maloletého do miesta jeho bydliska, ktorým je obec Bernolákovo a zdržať sa ďalšieho konania, smerujúceho k jeho presťahovaniu, a aby neodkladným opatrením dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca a uložil matke povinnosť odovzdať maloletého a ponechať maloletého v osobnej starostlivosti otca. Súd prvej inštancie ani v týchto veciach nemal preukázanú bezodkladnú potrebu úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia v záujme maloletého. Vychádzal zo správy opatrovníka, z ktorej vyplýva, že maloletý má vytvorený pekný vzťah s oboma rodičmi. Pri rozhodovaní prihliadal tiež na vek maloletého, keď bol toho názoru, že pre trojročné dieťa je prítomnosť matky nevyhnutná. Poukázal aj na tvrdenie matky, že maloletý býval počas realizovanej striedavej osobnej starostlivosti počas odlúčenia rodičov v roku 2019 plačlivý. Súd prvej inštancie tiež prihliadol na skutočnosť, že opatrovníkom neboli zistené ani hlásené nedostatky v starostlivosti matky o maloletého a taktiež na tvrdenia matky v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o správaní sa otca maloletého, o jeho žiarlivostnej, agresívnej, manipulátorskej a nevyspytateľnej povahe a taktiež na tvrdenie matky o správaní otca k maloletému a o jeho neschopnosti postarať sa samostatne o maloletého, s ktorým keď má ostať sám, ide ihneď ku svojim rodičom. Súd prvej inštancie tiež prihliadol na skutočnosť, že matka je s maloletým na predĺženej rodičovskej dovolenke z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu maloletého, čo vyplýva zo zistení opatrovníka maloletého, uvedených v jeho správe.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie otec, ktorý v rámci odvolania uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok - ďalej aj CMP) ako aj to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Uviedol, že dňa 9.4.2020 podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhoval dočasné zverenie maloletého do svojej osobnej starostlivosti z dôvodu plánov matky odsťahovať sa zo spoločnej domácnosti a bez súhlasu otca. Súd prvej inštancie tento návrh uznesením zo dňa 15.4.2020, č.k. 39P/77/2020 zamietol s odôvodnením, že návrh nemá charakter neodkladnosti. Otec sa voči tomuto uzneseniu neodvolal len z dôvodu, že následne podal nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na základe nových skutočností a s ohľadom na stav, kedy došlo k faktickému presťahovaniu maloletého matkou, v súvislosti s čím podáva odvolanie voči uzneseniu, ktorým bol jeho nový návrh zamietnutý. Poukázal na fakt, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením nevyhovел návrhu otca na uloženie povinnosti matke zdržať sa presťahovania mimo obec Bernolákovo z dôvodu, že sa už fakticky presťahovala a súd prvej inštancie tak nemal preukázanú bezodkladnú potrebu úpravy pomerov. Uviedol, že svojimi doterajšími rozhodnutiami vo veci starostlivosti súdu o maloletého vytvoril súd prvej inštancie stav, kedy neposkytol ochranu ohrozeným a následne aj porušeným právam maloletého dieťaťa a otca maloletého. Mal za to, že z vykonaného dokazovania nemohol súd prvej inštancie dospieť k záveru, že by presťahovanie maloletého do Košíc a s tým súvisiace zverenie maloletého do starostlivosti matky bolo v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Vec nesprávne posúdil, keďže nevychádzal z potreby ochrany záujmov maloletého dieťaťa a predovšetkým neprihliadol na kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa podľa Zákona o rodine, kde sa posudzujú i vhodné podmienky pre vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi a s inými blízkymi osobami, ktoré matka presťahovaním mimo obvyklého bydliska maloletého dieťaťa nerešpektovala. Otec mal za to, že nariadenie neodkladného opatrenia ukladajúceho povinnosť vrátiť maloletého do jeho bydliska bolo v záujme maloletého, nakoľko súčasná situácia veľmi nepriaznivo ohrozuje vzťah maloletého s otcom a s blízkymi, s ktorými doposiaľ vyrastal. Zdôraznil, že opatrovníkom neboli zistené ani hlásené nedostatky v starostlivosti otca o maloletého, čo už súd prvej inštancie neuviedol, a teda na strane otca a matky boli rovnaké východiskové podmienky pre posúdenie zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov. Pokiaľ si súd prvej inštancie osvojil, že s ohľadom na vek maloletého dieťaťa je nevyhnutná prítomnosť matky a nie otca, uviedol, že takýto všeobecný záver súdu prvej inštancie je v rozpore s nesprávnym zistením skutočného stavu veci. Súd prvej inštancie mal podľa otca posudzovať individuálne pomery na strane účastníkov konania, a nie rozhodovať výlučne na základe tvrdení matky, ktoré neboli preukázané. Súd prvej inštancie mal

zohľadňovať, kto voči maloletému vystupoval ako materská osoba, t. j. kto zabezpečoval túto úlohu v živote maloletého. Napriek tomu, že v štandardných rodinách túto úlohu plní matka, v tejto konkrétnej rodine túto úlohu plnil otec. K záveru súdu prvej inštancie, že v zásade hlavným dôvodom, pre ktorý zamietol návrh otca, je vek maloletého, kedy je prítomnosť matky nevyhnutná a plačlivosť maloletého počas realizovania striedavej osobnej starostlivosti v roku 2019 uviedol, že napriek veku maloletého 3,5 roka súd prvej inštancie nevzal do úvahy fakt, že maloletý už od dvoch rokov navštevoval škôlku, matka maloletého pracovala, čiže maloletý už bol viac ako rok a pol, zvyknutý na denný režim bez matky, rodičia v minulosti už v útlejšom veku dieťaťa zabezpečovali striedavú osobnú starostlivosť o neho, maloletého pripravoval do škôlky, vyberal ho zo škôlky, matka končila v práci až okolo 17:30 hod., dokedy sa o maloletého staral, a bol ten, kto maloletého aj uspával. Tvrdenia matky o správaní otca k maloletému, či neschopnosti sa o neho postarať, vyvracia aj samotné vyjadrenie matky v komunikácií so starou matkou, kedy matka napriek ich partnerským problémom koncom roku 2018 o ňom uviedla, že je úžasný otec, čo preukazuje účelovosť aktuálnych tvrdení matky. Fakt, že maloletý vo veku troch rokov, keď sa zobudí, ide za ním a nie za matkou, vyvracia konštatovanie súdu prvej inštancie, ktorý len s ohľadom na vek maloletého ustálil, že prítomnosť matky je pre maloletého nevyhnutná. Otec namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s predloženými správami zo škôlky a správou kolízneho opatrovníka, ktorými bola preukázaná fixácia maloletého na neho, ako aj to, že jeho prítomnosť je pre maloletého nevyhnutná. Matka svojim svojvoľným rozhodnutím vytrhla maloletého z jeho sociálneho a výchovného prostredia a narušuje tak vzťah otca a maloletého a jeho blízkej rodiny. Ak súd prvej inštancie ustálil, že prítomnosť matky je pre maloletého nevyhnutná, nie je zjavné, prečo nevyhovel aspoň návrhu otca, aby sa maloletého matka vrátila do miesta jeho obvyklého pobytu a zdržala sa ďalšieho presťahovania, aby sa mohlo realizovať právo maloletého na rovnocennú a rovnoprávnú starostlivosť zo strany oboch rodičov. Otec zdôraznil, že rodinný dom v Bernolákove je v spoluvlastníctve oboch rodičov, čiže matka mala kde bývať a nebola nútená sa odsťahovať, kým sa im nepodarí vyriešiť otázku starostlivosti o maloletého. Uviedol, že napriek ukončeniu partnerského vzťahu spolu dokázali komunikovať a spoločne sa starali na základe zaužívaných pravidiel o maloletého ďalej. Ak s matkou neriešili ich rozchod a otázku predaja domu, tak v zásade žili vedľa seba ako kamaráti, komunikovali spolu a dokonca ešte 20.4.2020 boli spolu s maloletým na výlete (sms komunikácia s matkou z posledného obdobia). Otec poukázal na to, že v čase šetrenia ÚPSVaR v mieste ich bydliska bol medzi nimi konflikt, avšak z dôvodu, že matka mu v danom čase oznámila svoje rozhodnutie odsťahovať sa s maloletým do Košíc. Pokiaľ súd prvej inštancie pri rozhodovaní zobral do úvahy tvrdenia matky o plačlivosti maloletého počas realizovania striedavej osobnej starostlivosti v roku 2019, uviedol, že jej dôvodom nebol spôsob striedavej starostlivosti o maloletého, ale zrejme to, že v roku 2019 sa matka odsťahovala zo spoločnej domácnosti, začala žiť s iným mužom a o maloletého sa starala pre maloletého v neznámom prostredí, zároveň sa maloletý učil odlúčeniu od rodičov, keďže v danom období vo veku dvoch rokov nastupoval aj do škôlky. Naopak zo strany učiteľiek v materskej škôlke to bol otec, kto bol opakovane kontaktovaný, ak vznikol akýkoľvek problém s tým, že maloletý veľakrát za ním plače a pripadá im ako zodpovednejší rodič. Doplnil, že postupom času striedavá osobná starostlivosť prebiehala tak, že maloletý trávil viac času s ním ako s matkou, a to až do obnovenia ich vzťahu. V prípade, že by mala matka za to, že plačlivosť akokoľvek súvisí s jej odlúčením od maloletého v tomto veku, situácia by sa prirodzene nevyvinula tak, že on zabezpečoval starostlivosť o maloletého vo väčšom rozsahu (komunikácia medzi rodičmi v období prvej realizovanej striedavej osobnej starostlivosti). Pokiaľ súd prvej inštancie prihladol na to, že matka je s maloletým na predĺženej rodičovskej dovolenke z dôvodu jeho zdravotného stavu, otec namietal, že súd prvej inštancie mal k dispozícii správu kolízneho opatrovníka, kde obaja rodičia potvrdili, že zdravotný stav maloletého je dobrý, z ich tvrdení, ako aj z potvrdenia z materskej škôlky je zjavné, že maloletý navštevuje materskú škôlku, od 15.10.2018 na celodennú starostlivosť a pred tým navštevoval aj jasle. Okrem toho napriek predĺženej rodičovskej dovolenke matka pracovala, maloletý navštevoval škôlku, a teda matka fakticky nezabezpečovala starostlivosť o maloletého z dôvodu jeho zhoršeného zdravotného stavu. Súd prvej inštancie preto na základe vykonaných dôkazov prišiel k nesprávnym zisteniam, že existencia predĺženej rodičovskej dovolenky a s tým súvisiace poberanie príspevku, z ktorého je uhrádzaná súkromná škôlka je dôvodom pre nezverenie maloletého do starostlivosti otca a nevyhovenie jeho návrhu na uloženie povinnosti matke vrátiť maloletého do jeho prirodzeného výchovného a sociálneho prostredia, miesta jeho pobytu, k jeho rodine, kde bol spokojný. Otec uviedol, že maloletý bol v období novembra/decembra 2019 častejšie chorý, avšak bol to on, kto zabezpečoval jeho starostlivosť, keďže matka bola v skúšobnej dobe, a preto sa z práce nechcela uvoľňovať. Otec súdu prvej inštancie vytýka, že v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení mal vedomosť o tom, že matka sa chce odsťahovať a zobrať so sebou maloletého. Týmto jednostranným konaním zo strany matky bolo zásadným spôsobom zasiahnuté do práva maloletého dieťaťa na rovnocennú a rovnomernú

kontakt s oboma rodičmi a taktiež významným spôsobom do rodičovských práv a povinností otca maloletého dieťaťa. Matka premiestnila maloletého do takej vzdialenosti, ktorá v zásade vylučuje otca z možnosti zabezpečovania výchovy a starostlivosti o maloletého ako aj bežného kontaktu druhého rodiča s maloletým. Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu otca na uloženie povinnosti matke zdržať sa takéhoto konania (nakoľko už fakticky odišla do Košíc s maloletým - bez súhlasu otca, či nahradenia jeho súhlasu zo strany súdu). Súd prvej inštancie však zamietol aj návrh otca na uloženie povinnosti matke vrátiť maloletého do miesta jeho bydliska a zdržať sa jeho ďalšieho konania smerujúceho k jeho presťahovaniu z dôvodu, že nemal za preukázanú neodkladnú potrebu úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia v záujme maloletého. Podľa názoru otca neodkladnosť potreby úpravy v záujme maloletého dieťaťa bola preukázaná svojvoľným konaním matky a potrebou zachovania stability sociálneho a výchovného prostredia maloletého, kým súd nerozhodne po vykonanom dokazovaní ohľadom zverenia maloletého do starostlivosti jedného z rodičov, resp. o striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko z návrhov vo veci samej oboch rodičov vyplýva, že obaja navrhovali osobnú starostlivosť o maloletého. Súd prvej inštancie svojim rozhodnutím o zamietnutí návrhov otca a vyhovení návrhu matky vytvoril stav, ktorými nepriaznivo do budúcnosti zasiahol do vzťahu otca a maloletého a jeho blízkych, s ktorými doposiaľ vyrastal. Otec poukázal aj na to, že ako následok jednostranného rozhodnutia a konania matky súd prvej inštancie preniesol miestnu príslušnosť na Okresný súd Košice. Namietal, že súd prvej inštancie prihliadol na nepravdivé a neosvedčené tvrdenia matky, keď mal súčasne k dispozícii správu kolízneho opatrovníka, z ktorej vyplýval spôsob výkonu jeho starostlivosti o maloletého, ich blízky vzťah a veľmi silné citové puto, ako aj vyjadrenia maloletého o tom, že v noci spáva s tatinkom. Okrem toho súd prvej inštancie mal k dispozícii aj správu z materskej škôlky, ktorá rovnako potvrdila silnú citovú naviazanosť medzi ním a maloletým. Otec ďalej uviedol, že nie je zjavné, ako súd prvej inštancie dospel z predložených dôkazov k zisteniu, že úprava pomerov zverením maloletého do starostlivosti otca nie je v záujme dieťaťa. Zo správ tretích nestranných osôb bola zjavné, že vzťah otca a maloletého je blízky, že otec sa o maloletého stará, že zabezpečuje jeho denný aj nočný režim. Zverením maloletého do osobnej starostlivosti otca by bolo zachované kontinuálne výchovné a sociálne zázemie maloletého, maloletý by zotrval vo svojom prirodzenom prostredí, navštevoval by svoju škôlku. Matka konala bez súhlasu druhého rodiča v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, maloletého presťahovala do Košíc na základe svojho svojvoľného rozhodnutia, čím obmedzila výkon rodičovských práv a povinností otca a porušila právo maloletého dieťaťa na starostlivosť zo strany oboch rodičov. Otec ďalej uviedol, že matkou uvádzané informácie, že otcovi nebude brániť v styku a uvedomuje si potrebu otca v živote maloletého, sú len účelové, keď ňou navrhovaný rozsah styku je v rozpore s faktickým stavom starostlivosti, ktorú dovtedy vykonával. Odôvodnenosť jeho obáv a pravdivosť jeho tvrdení o vyhrážkach matky o zamedzení mu kontaktu s maloletým, osvedčuje aktuálne po tom, čo matka odišla s maloletým do Košíc otec tým, že matka podmieňovanie jeho styku s maloletým jej prítomnosťou, čo je zároveň s poukazom na rozsah styku otca s maloletým ňou navrhovaným, absolútnym popretím práva otca na styk s maloletým, ale hlavne práva maloletého dieťaťa na starostlivosť a výchovu zo strany jeho rodiča. Matka vo svojich podaniach poukazovala na údajné vyhrážky otca, že jej maloletého zoberie, na základe čoho sa matka odsťahovala a zobrala so sebou maloletého do Košíc. Realita však bola absolútne odlišná. Bola to matka, kto sa otcovi v prípade akéhokoľvek konfliktu vyhrážala, že otcovi maloletého zoberie (čo otec uvádzal už v návrhu vo veci samej). Matka tieto svoje vyhrážky aj uskutočnila. Bez súhlasu otca, bez rozhodnutia súdu svojvoľne zobrala maloletého z jeho domova, od jeho otca, od jeho rodiny a odišla s ním. Skutočnosť, že súd prvej inštancie takémuto konaniu matky nezabránil, resp. ho ani nezvrátil, či dodatočne nevrátil do pôvodného stavu preukazuje, že došlo na strane súdu prvej inštancie k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci a nesprávnemu zisteniu skutočného stavu. Otec navrhuje odvolaciu súdu, aby zmenil odvolaním napadnuté uznesenie a nariadil, že matka je povinná odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti otca a ponechať ho v jeho osobnej starostlivosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 39P/50/2019. Matke maloletého sa ukladá povinnosť vrátiť maloletého F. U., W.. XX.X.XXX6 do miesta jeho bydliska, ktorým je obec Bernolákovo a zdržať sa ďalšieho konania smerujúceho k jeho presťahovaniu.

8. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

9. Odvolací súd preskúmal vec, pričom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý

verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne potvrdil (387 ods.1 CSP).

10. Podľa § 65 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

11. Podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. V zmysle § 324 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

13. V zmysle § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. V zmysle § 329 Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Vo všetkých konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem dieťaťa. Obsah neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa sa bezprostredne dotýka výchovy maloletého dieťaťa. Súd pri rozhodovaní o odovzdaní dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov, príp. do starostlivosti tretej osoby prihliadne na relevantné ustanovenia Zákona o rodine.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že na Okresnom súde Bratislava III začalo pod sp. zn. 39P/50/2020 konanie o návrhu otca o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré bolo spojené na spoločné konanie s rovnakým návrhom matky. Obaja rodičia navrhujú zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti. Predmetná vec nie je právoplatne skončená.

17. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, zmyslom neodkladného opatrenia je upraviť pomery, ak je to bezodkladne potrebné. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o súdnu úpravu bezprostredne sa dotýkajúcu záujmov maloletých detí, pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, bez vykonania riadneho dokazovania, miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené, teda keď bez okamžitého zásahu súdu hrozí maloletému dieťaťu vznik ujmy. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu (v zhode s rozhodnutím súdu prvej inštancie) nebolo osvedčené, že práva maloletého F. by boli vážne ohrozené. Otec poukazoval v predmetnom návrhu, ako aj v odvolaní najmä na skutočnosť, že matka sa neoprávnene bez súhlasu otca presťahovala spolu s maloletým F. do Košíc. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že neboli splnené zákonné podmienky a predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zamedzil matke presťahovať sa spolu s maloletým do Košíc bez súhlasu otca, nakoľko zo skutkového stavu veci vyplynulo, že matka sa v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie už nachádzala s maloletým v Košiciach, a teda nariadenie neodkladného opatrenia sa stalo bezpredmetným. Súd prvej inštancie nemohol matke nariadiť konanie - zdržanie sa presťahovania s maloletým do Košíc, pretože sa ho už objektívne zdržať nemôže. Čo sa týka alternatívneho návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal otec dočasného zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti a uloženia povinnosti matke odovzdať maloletého otcovi a ponechať ho v osobnej starostlivosti otca, odvolací súd konštatuje, že ani v tomto prípade nebol osvedčený dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov neodkladným opatrením a na okamžité zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca. K rovnakému záveru dospel odvolací súd aj v prípade návrhu otca na uloženie povinnosti matke vrátiť maloletého do miesta jeho bydliska - Bernolákovo, ktorý stráca opodstatnenie v prípade, ak žiada zároveň otec zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Odvolací súd poukazuje na to, že samotná skutočnosť, ktorou argumentuje otec, že maloletého matka neoprávnene

bez súhlasu otca presťahovala do Košíc, nie je dôvod na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca, najmä pokiaľ otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuvádzal také relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil rodičovské kompetencie a starostlivosť matky, respektíve skutočnosti, z ktorých by bolo možné ustáliť bezprostredne maloletému hroziacu ujmu. Uvedené nesignalizoval ani kolízny opatrovník. Odvolací súd poukazuje tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.6.2020, č.k. 11CoP/170/2020-77, ktorým bol zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, keď súd ustálil, že nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky, nakoľko neexistovala žiadna bezprostredne hroziaca ujma pre maloletého, alebo akékoľvek jeho ohrozenie. Konanie matky v označenej veci odvolací súd vyhodnotil ako necitlivé, v rozpore so záujmom maloletého, avšak nevzhladol ani napriek týmto záverom dôvod a potrebu pre okamžité zverenie maloletého do starostlivosti otca. Zo skutkového stavu veci vyplýva, že obaja rodičia situáciu posudzujú z vlastného pohľadu. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladnom opatrení v konaní o starostlivosti o maloleté deti odvolací súd opakuje, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana detí v prípade konkrétneho ohrozenia, ktoré ako už skonštatoval aj súd prvej inštancie v predmetnej veci nenastalo. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má totiž slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené a to do doby, keď o výchove dieťaťa nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Neodkladné opatrenie ako inštitút, u ktorého prevláda požiadavka rýchlosti nad realizáciou dokazovania, nemôže subsumovať rozhodnutie vo veci samej a zvlášť v tomto konkrétnom prípade, keď návrh vo veci samej bol podaný oboma rodičmi, z ktorých každý sa domáha zverenia maloletého do svojej výlučnej osobnej starostlivosti. Otázka vhodnosti úpravy práv a povinností k maloletému bude posúdená, aj vzhľadom na protichodnosť návrhov a samotných tvrdení rodičov, až v rámci konania vo veci samej po náležitom zistení skutočného stavu, na základe vykonaného dokazovania. Odvolací súd v danom konkrétnom prípade konštatuje, že podstatnou skutočnosťou v tomto štádiu konania je, že matka nebráni otcovi v styku s maloletým, i keď konaním matky objektívne, momentálne je jeho realizácia komplikovaná vzhľadom na aktuálnu vzdialenosť bydlísk rodičov. To, že otec nemá kontakt s maloletým podľa jeho predstáv, t. j. v rozsahu, aby bol osobný kontakt s dieťaťom u oboch rodičov rovnocenný, respektíve odsťahovanie sa matky s maloletým z rodičmi dohodnutého miesta pobytu maloletého, bez preukázania subjektívnej svojvoľnosti konania matky, nepostačuje na prijatie takého záveru súdom, že je nevyhnutné nariadenie otcom navrhovaného neodkladného opatrenia, či už vo vzťahu k zvereniu maloletého do jeho osobnej starostlivosti, alebo vo vzťahu k uloženiu povinnosti matke vrátiť dieťa do miesta trvalého bydliska v obci Bernolákovo. Navrhované neodkladné opatrenie bez preukázania stavu ohrozenia dieťaťa a bez dôkladnejšieho preskúmania vzťahových väzieb v skrátanom konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je možné. Konečná úprava pomerov k maloletému môže byť nastavená až po vykonaní dokazovania v konaní vo veci samej, kde súd posúdi, ktorý rodič môže mať lepšie predpoklady v starostlivosti o maloleté dieťa, resp. kde je pre maloletého zabezpečené vhodnejšie výchovné prostredie. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania .

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).